

POKROK

PUBLISHING CO.

vydává
POKROK ZÁPADU
a místní vydání

• Crete pro Saline okres, Neb., v Schyler a Clarkson, pro Colfax okres, Neb., ve Wilson, Kans., pro stát Kansas, v Cedar Rapids, Ia., pro stát Iowa, v St. Paul a Minneapolis, Minn., pro stát Minnesota a v Tyndall, S. D., pro stát South a North Dakota.

Předplatná:
Pro Spojené Státy \$1.00. Pro Kanadu \$1.50. Do Evropy \$2.00 ročně.

Zásilky peněží dějtež se pomocí peněžních poukázek (Money Orders), expresních poukázek (Express Money Orders), bankovních poukázek (Bank Draft), anebo v registrovaném dopise. Oznamujete-li své přestěhování, udejte starou i novou adresu.

Dopisy z kruhů čtenářstva ochotně uveřejníme. Musí být stručné, psané bez úmyslu někoho osobně poškoziti a podepsány plným jménem, ať již má být v redakci utajeno, anebo s dopisem uvedeno.

Lidem, kteří nechtějí věřit, že dr. Cook dostihl severní póly, nezbývá nic jiného, než aby si na točinu došli sami a přesvědčili se o jeho pravdomluvnosti.

Mayor města Toledo onedny pokutoval sama sebe \$5 a útratami pro rychlou jízdu automobilovou. To je jistě neklamná známka blížící se volby, v níž jednati se bude o znovuzvolení tohoto spravedlivého pana mayora.

Dvoječata mohou se vyskytnouti nejen v rodině, nýbrž i v národě. My, Američané, máme také dvoječata, a sice v osobách W. J. Bryana a E. Debsa. Oba kandidovali již několikrát, a budou kandidovati spolu i v budoucnosti.

Známa theosofistka paní Besantová vyjádřila se za svého pobytu v Omaze při jedné své přednášce, že první narodila se před 12,000 lety v Peru. Kdyby něco podobného vyšlo z úst Harry Thawa, do nejdělní smrti nepodařilo by se jeho advokátům, aby ho dostali z blázince.

Pan W. J. Bryan upozorňuje presidenta Tafta, že vřelé uvítání, jehož se mu nepochybě dostane všude kamkoli zavítá na své západní cestě, nebude nikterak spadáti na účet Taftovy osobní oblíbenosti. Inu, ovšem, pan Bryan má v tomto ohledu velkou zkušenost, když cestoval po Soustátí jako kandidát prezidentství.

Jistý vynikající obchodník prohlásil v minulých dnech, že mladí muži američtí, kteří věnovali chť se obchodu, měli by se učiti čínsky, neboť čínština bude v obchodě nevyhnutelně třeba. Čína otevírá se pro americký obchod a bude-li dosti podnikavých amerických mužů, kteří chopí se této vzácné příležitosti dříve než Japonci nebo Rusové, otevře se pro obchod americký nové obrovské pole.

Vytahování čísel k získání vládních pozemků, jak v posledních letech se děje, není nic jiného, než provozování vládní loterie ve velkém, které účastníci se vždy tisíce občanů. A tu vše děje se pod ochranou vlády. Kdyby jednotlivý občan založil podobnou loterii jen v tisícinovém rozsahu této vládní loterie, byl by uvězněn, anebo těžce pokutován. A zde je to hlavní zlo! Není-li dovoleno jednotlivci sáhliti lid loterijním způsobem, nemá si něco podobného dovolovati ani vláda, jež má být zákonitou ochránkyní každého jednotlivce. Uvážíme-li, že losování jest často o pozemky pochybné jakosti, a připočetme-li k tomu, že drahy obdržely v poslední době \$8,000,000 za jízdné od osob, jež loterijních tahů chtěli se účastniti, nabudeme přesvědčení, že nynější způsob předávání vládních domovín jest nepraktický, demoralizující, a slušně hlavně k plnění bezedných kapes železničních korporací! A to by mělo přestat!

Dnes, ve středu dne 15. září, vyjíždí prezident Taft z Bostonu, aby vykonal se svojí družinou cestu 12,759 mil během 56 dnů. Cesta paně prezidentova povede přes celé Soustátí až do Seattle, Wash., kde pořádána jest právě výstava,

a zakončena bude v sídelním městě Washingtoně, D. C. — Nejzápadnějším bodem návštěvy presidentovy jest zmíněné město Seattle a pak San Francisco, a nejjihnější bodem bude Corpus Christi v Texasu, kde se bude nalézati ve dnech od 19. do 22. října. Středem jeho cesty bude St. Louis, Mo. Cesta ukončena bude dne 10. listopadu, kdy prezident se svojí družinou vrátí se do Washingtonu. — I presidenti Soustátí mají své potíže, a takováhle vysluhující cesta není jednou z nejmenších.

Objevením severní póly přišel svět o jedno ze svých nejvábnějších tajemství. Sta životy bylo již utráceno a mnoho energie vyčerpáno na odhalení nejsevernějšího bodu naší země a nyní konečně dva cestovatelé dospěli svého cíle. Objevení severní póly je novým důkazem, jak rychle spěje ku předu. V době přítomné jsme svědky nových pozoruhodných vynálezů, které uvádějí svět v úžas. Dokonalé železnice a parolodí překonány jsou řiditelnými vzducholodmi, s nimiž vykonáno v poslední době několik pozoruhodných rekordů. Co kdysi zdálo se nemožným, nyní děje se před našimi očima. Let Bleriotův přes anglický kanál, kdy cestu z Francie do Anglie vykonal za pouhých 33 minut, stal se počátkem dějin vzduchoplavby, jež i stě v nedávné budoucnosti dopracuje se netušených úspěchů. Každé století dalo nám velké muže a jistě mnoho na ně bude i století dvacáté.

Sto dní je třeba k projití Spojených Států od Atlantického k Pacifickému oceánu. Vyžaduje taková cesta značné námahy a především zvláštní bystrosti, aby chodec věděl, jakým směrem se má ubírat. V poslední době cestu tuto vykonal Edward Payson Weston, který má za sebou již několik podobných rekordů. Vzdor svému 71 rokem je statečným chodcem, pro kterého musíme míti obdiv. V New Yorku cestu svojí zahájil a den co den vykonal vyměřenou část, ať přišlo anebo ať byla jakákoliv nepohoda. Značkový kus cesty mezi Chicagem a San Franciscem konal po železničních tratích, neboť cest na mnohých místech nebylo, anebo byly ve velmi špatném stavu. Následkem četných překážek Weston dostal se do San Francisea o pět dnů později, než měl vypočítáno. Vzdálenost mezi New Yorkem a San Franciscem je 3,895 mil, musel tudíž Weston vykonati denně 31 a půl míle. Z uvedeného případu je patrné, že theorie dra. Oslera, který je toho názoru, že staří lidé měli by se odstraňovati ze světa, ježto jsou prý nepotřební a vyčerpání, je špatnou. Velcí učenci a vynálezci střežejí své práce vykonati teprve ve svém stáří a mnozí z nich, kdy jednou nohou nalézali se již v hrobě. Tělo jejich chradlo a vadlo, ale duch jejich byl stále svěží. Weston ukázal ve svém stáří zvláštní svěžest tělesnou, která ovšem podmíněna je dobrou životosprávou.

Na paměť 400. výročí objevení řeky Hudsonu a místa, kde nyní rozprostírá se obrovská metropole americká New York, uspořádány budou v New Yorku velképohod slavnosti na počest objevitele Hudsona a vynálezce Fultona. K slavnostem těmto už od delší doby konají se pilné přípravy, takže svoji rozsáhlostí a velikostí překonají již vše, co až dosud zde pořádáno bylo. Potrvají od 25. září do 9. října 1909 a účastníci se jich i zástupci cizích vlád. Hudsona i Fultona lze spíše považovati za pionýry, než za objevitele. Hudson byl Angličanem, ale datum jeho narození není známo. Vyslán jsa hollandskou společností, jež zvala se též východo-indieckou, objevil řeku Hudson v roce 1609. Před tím a i potom konal výzkumné plavby pro anglickou Muscovy společnost. V roce 1607 Hudson plul na sever od dosud objevené části Ameriky, jež zvala byla Západní Indií, a dostal se dále, než kterýkoliv plavec před tím. Měl prý v úmyslu dostat se do Číny nějakou arktickou cestou, nemaje času, že smaha jeho je naprosto neuskutečnitelná. Když objevil řeku Hudson, hledal velké jezero, o němž domníval se, že leží mezi Novou Anglií a Virginii. Opustil

Amsterdam dne 4. dubna roku 1609 v malém korábu a dostihl Ameriky 12. července. Nejprve přistál na pobřeží státu Maine, po té dal se jižně pod Chesapeake, po té prošel státem Delaware a na konec dospěl k pobřeží New Yorku. Nejdálšího bodu severně podél řeky dospěl dne 19. září. Tam nyní nalézá se asi Albany. Hudson nazval řeku nejprve horskou řekou a později bylo jí dáno ještě několik jmen. Od Hudsona však pochází jméno ostrova Manhattan, jež zachovalo se až na naše časy. Pravi se, že k řece té před Hudsonem došli cestovatelé Verrazano a Gomez. — Fultonova plavba po Clermont řece nebyla sice první plavbou parníkovou, ale ukázala, jak lze páry prakticky užívati. Jeho parník byl již dokonalým parníkem; dřívější pokusy byly sice mnoho slibné, ale přece jen nedostatečné. Fulton narodil se v Pensylvanii a záhy v mládí jevil talent pro malířství a vynálezy. S Livingstonem setkal se v Paříži a od té doby byli upřímnými přáteli a spolu-pracovníky. Společně učinili pokus s parníkem s postranními koly na řece Seine v r. 1803, ale nesetkali se s úspěchem. Fulton ukázal plán svého torpéda anglické vládě, ale odepřel prodati jí výhradní právo. Po svém návratu do Ameriky nejprve dlel v New Yorku a odtud odebral se do Philadelphie, která tehdy měla 80,000 obyvatel. Společně s Livingstonem zbudovali parolodí a dne 17. srpna 1807 pustil se s ní po řece. Během 32 hodin dostihl Albany a tak zahájeny byly dějiny paroplavby v Americe. To jest krátké vyličení vztahů Hudsona a Fultona k městu New Yorku a řece Hudson. Oba byli praktičtí a podnikaví muži, kteří hleděli vykonati, co vykonati chtěli. Svěnou jménu zajistili v dějinách lidských trvalou paměť.

ČESKÉ POSELSTVO ODJÍŽDÍ DO VLASTI.

V úterý minulého týdne rozloučilo se české poselstvo sokolské s Amerikou, aby opětně vrátilo se do vlasti, kde na ně čekají různé povinnosti a práce.

Loučení s americkými Čechy bylo dojemné. "Newyorské Listy" o posledních okamžicích českého poselstva na půdě americké píší následovně:

Jestliže při prvním uvítání české sokolské výpravy dne 12. srpna snad ani jedině oko nezůstalo nezarozeno, jestliže pohnutí stahovalo se nám hrda, že sotva bylo lze slovy dáti průchod svým citům, loučení dne 7. září s drahyými dojemnější. Nebylo možno ubrániti se slzám.

Bylo kolem osmé hodiny dne 7. září ráno, když v Sokolovně počali se scházeti členové Tě. Jed. Sokol, Sokolky a jiní krajané, aby naposledy rozloučili se s členy sokolské výpravy, jež o 10. hodině dne 7. září dopoledne na brémenském parníku "Kronprinz Wilhelm" odplula. Asi o 8. hodině dostavili se i členové výpravy počtem sedmácti — tři členové a sice řiditel Pátek, dr. Simsa a dr. Čapek zdrželi se v Americe ještě několik dní — nastalo poslední tisknutí rukou na rozloučenou s těmi, jimž nebylo možno doprovoditi drabé bratry na dok do Hoboken, poslední obježí ještě, poslední bratrské "Na zdar!" a "Na shledanou!" — a celá výprava nastoupila cestu k přelavě. S českými bratry několik set krajanů vydalo se do Hoboken.

Na cestě do přístavu ještě vyměněny různé upomínky, ještě namnoze ozval se veselý rozhovor, ještě mnohé slovo žertovná a celá společnost za poměrně veselé nálady přibýla na dok v Hoboken, kamž později přispějí ještě četní jiní krajané, kteří se poněkud opozdili.

Až na loď odebrali se všichni s odjíždějícími a tu ještě naposledy provedena byla celá řada fotografických snímků. Jestliže naposledy fotografování byli čeští bratři ve skupinách s newyorskými krajané. Mezitím hodina odjezdu blížila se kvapem, nadešel rozhodný okamžik. A tu pojednou tvář všech vzrušena a do očí počaly se dráti slzy. Naslalo konečné loučení. Kdož dovedl by věrně vyličit tu tklivě dojemnou scénu! Naposledy padli si všichni do náručí a tiskli si na rty poslední pohled — Slova chvěla se na

rtech za nesmírného pohnutí. — "Na zdar! Na zdar!" znělo to odekval. Jestliže poslední stisknutí ruky, nežli dán rozkaz, aby osedaly, jež nejsou cestujícími, opustily palubu. U lodního nástupu bratři Scheiner a Novotný ještě tisknou ruku všem odehazejícím a bratr Klofáč vyběhá za nimi ještě několikrát na můstek, aby rozloučil se s každým, aby nikoho nezapomněl.

Můstek byl již stržen, ale celá společnost krajanů setrvává na dok. Jestliže stojí si na blízkou obě lodi se části, ještě vede se rozhovor přes úzký prostor, ještě ozývají se poslední pozdravy. V tom skupení se čeští bratři do hloučku a společně zanotují národní hymnu "Kde domov můj". Jako na povel na celé lodi a na celém dok vše ztichlo rázem, jen velebně melodie národní hymny naši nesly se vzduchem. Nade vše krásný, velebný, nezapomenutelný okamžik! S posvátnou úctou kde kdo — i všichni cizinci — naslouchal písní, kterou loučili se bratři naši s námi, s Amerikou — Po té zaznělo to zase jednohlasně ze všech hrdel: "Na zdar! Na zdar!" Pak ještě zapěli bratři naši svoji sokolskou píseň a následoval nový výbuch jasoty a pozdravů. — A pak na dané znamení počala se loď pohybovati a tu na obou stranách mávano praporek, sítky a klobouky a z obou stran znělo to v bouřlivých projevech oddanosti a lásky. Loď pozvolna šimla se kolem doky a krajané naši o přechod nadbíhali jí, aby ještě poslední pozdrav poslali jí drahyň, aby ještě poslední vztek poslali do drahé staré vlasti. A když již mohutný koráb přešel dok, na spíče tohoto skupení se všichni a kynuli odjíždějícím, dokud loď nezmizela z dohledu —

A pak smutek nevýslovný rozhostil se na všech tvářích, po nichž ještě kanuly slzy. Dlouho ještě stál tu hlouček nápadně zamklý, upírající zraky za mízející loď. Potom teprve počalo se pomýšleti na návrat domů. Nápadná tesknota svírala srdce všech, když opanstili přístav, kde naposledy stiskli ruce těch, kteří tolik radostí způsobili nám svoji návštěvou. Zdálo se, jakoby každý vycítoval, že odešel mu někdo na de vše milý, nade vše drahy.

UTRPENÍ VÍDEŇSKÝCH ČECHŮ.

Vídeňský časopis "Jugend" přináší následující nekonziskovanou básně "Bitva u Švechatu": "Pamatujte si to. Rakusané němečtí, pokrajujte s touz řízností dás, jakmile Čech drze ohroží vás v zem! řeže Čechy, až z nich hadry poletí, až se v nich kosti budou křiviti, neboť i udatý sokolista pláchně z boje, než-li ve větkni!" — Tento momeismus stupňován jest v "Aldeutsches Tagblatt" až v tuto nepřítelnost: "Nyni však, když se tyto rány zdražily — přes to, že smečka pana Gorruppa (vídeňský policejní ředitel) na zadní nohy stavěla — nyní nutno vše dokončiti, naprosto vyhubiti a stál vyčistiti! Čeství pozbylo nároků na všechny ohledy, ba na milosrdenství, když nás chtělo v našem vlastním domě a odtěni trýzniti a vykořeníti (!). Vše, co české, musí býti z pne i kořene vyhubeno!... Propůjčujeme se policej k tomu, že se staví před Čechy jako stít, musí si to dát líbit, dostane-li se jí ran, které byly Čechům určeny... České zpívání a hlasité mluvení český nesmí býti dále trpěno: buď mluvit německy, anebo držet hubu! Do svých skrytých doupat musí českství zase zalézt. Pokoutní české školy musí býti vyhledány a v německy smýšlejších listech oznámeny, právě jako hostinští, kteří jsou Češi, u nichž se české schůze, zábavy a slavnosti konají. V řízných projevech musí se pokračovati, jenom tak bude Vídeň od čechismu osvobozena vzor několika bezecharakterním ottrapim, kteří od českých bank berou peníze. Tak se to musí zdáti a zdáti, i kdyby pan Gorrupp každého Čecha dal provázeti čtyřmi pěšími strážníky a jedním jízdním až na...! Potom však bude působiti tento skvostný příklad Vídně skutečně povznášivě a nadšeně také na Němce v zemích a bude se mocti říci: "Známe šablonu, podle které Češi německá území dobývají, ale

také jest forma, kterou se čeství usilávají, a to jest vídeňská forma: V před! Vyplenit!" — Až potud nekonziskované německé běsnění. Jistý český časopis právem ptá se: Pane dvorní rado Morstadte: Ruku na srdce — kolik slov prošlo by z celého toho článku pod Vaší censurou, kdyby místo označení Čech, české atd., stálo pouze Němce, německá...?

ČESKÉMU LIDU V AMERICE!

Vzrušení hluboce krásnými, nezapomenutelnými chvílemi, jež jsme prožili ve Vašem středu oklopieni nezměrnou Vaší láskou a přichylností, opouštíme útlonou náručí Vaši, abychom se vrátili v rodnou zemi, nesouce si ohnivě pozdravy Vaše a výrazy věrné oddanosti.

Na rozloučenou z duše nám tryskají vřelé, nejsrdcejší díky za veselé ty, nám tak drahé projevy přízně Vaši, za ty jasavé pozdravy a tisícové laskavosti, jimž Jste nás zahrnuli a jež se hluboko vryly v paměť naši.

My byli svědky Vašeho upřímného citění a dycheňmi národního, my slyšeli sliby Vaše i přísahy a odnášime si v domovinu pevnou naději v zdárný život a budoucnost českého lidu v Americe. Vy, bratři Sokolové, které jsme k nejvyšší radosti své zleli semknouti v jediný, silný šik, spějte nadále pevně a svorně za slunným cílem vznešeného poslání svého. Vy, bratři naši věrnou stráž nejvyššího pokladu, lásky k vlasti, hrdého vědomí národní na těchto místech tak těžce ohroženého.

Nechť drahy jazyk otevírá našich a četa k národu klestí si cestu v srdce pokolení dalších, jak nadšeně v slavných dnech minulých bylo projeveno, necht' přijti dnové uzří Vás při plodné, povznášející práci národní očisty a nového rozvoje lidu našeho.

S přáním tím, se srdcem vděčným přepokupujeme loučime se s Vámi a voláme: Na shledanou! Na zdar!

V Chicagu, 7. září 1909.

Dr. Jos. Scheiner,
starosta Čes. Obce Sokolské.

Co Vám praví tělo?

Kdo věnuje jen trochu pozornosti svému tělu, tomu nikdy neujde žádná nepravdělnost v jeho činnosti. Tím jest mu dána příležitost rychle zakročiti a často velké choroby se vyhnouti. Nežřetelněji oznamuje tělo nepořádky v zažívací soustavě, totiž buď špatnou chuť k jídlu nebo různé jiné obtíže při jídle. Tělo Vám praví, že jest nutným soustavu dáti do pořádku a záleží jenom na Vás, chcete-li tak učiniti čili nie. Jest Vám zajisté známo, že ve všech nepravdělnostech činnosti zažívací soustavy Trinerovo Léčivě Hořké Víně jest lékem jediným, na jehož výběr jistý účinek vždy můžete úplně spolháti. Užívejte ho vždy hned, jak spozorujete, že nejíte tolik a s takovou chutí, jako jindy, že máte po jídle obtíže, že slabnete, že plet' Vaše není čistou, že jste nervosními. Ono Vámu pomůže. V lékárnách. Jos. Triner, 1333-1339 So. Ashland Ave., Chicago, Ill.

Adresář českých spolků.

OMAHA.

Lože Čechie, č. 161, Degree of Honor, A. O. U. W.

odbyvá své schůze každý čtvrtek v měsíci v Sokolovně. Vysloužilá náčelnice etí Antonie Hoffmannová, náčelnice etí Anna Havlíček, dáma etí Marie Slovák, obřadnice Františka Bilek, tajemnice Marie Urbánek, čís. 3022 South 18th Street, účetnice Marie Strukl, 1432 jík. 12. ul., pokladnice Anna Žižkovská, dozorkyně Terezie Hlávka, vnitřní stráž Amalie Roháček, venkovní stráž Lizzie Tůma, vřbor majetku Anna Vanáček, Antonie Hoffman, Antonie Mach, lékař dr. Chas. Rosewater. jun-10zap

Podp. Sokolky Týr č. 1.

odbyvá své pravidelné schůze v síni J. V. Kašpara první neděli a třetí ponděli v měsíci. Předseda Fr. Svojetek, místopředseda Jiří Pišta, tajemník A. Šerpán, 1725 South 14th St., účetník A. P. Novák, 1246 So. 13th Str., pokladník Wm. Vašák, dozorce Aug. Šerpán, náčelník Ant. Vašák, praporečník Jakub Roudar, vřbor majetku na 3 roky Jan Chleborád.

Tábor Bohemia, č. 2945 B. N. A.

odbyvá své pravidelné schůze každé první ponděli v měsíci v Sokolovně. Předsedkyně Anna Šemík, místopředsedkyně Josie Beldá, kancelářka Fr. Krajiček, tajemnice Anna Chleborádová,

vá; pokladnice Marie Urbánek; maršálka Marie Vlna; vřp. maršálka K. Lhoták; vnitřní stráž Marie Moravec; venkovní stráž Julie Balint; vřbor majetku Marie Pilipl, Anna Žižkovská a Bohena Votava; spolkový lékař Dr. G. Šimánek.

Lože Věrnost Západ, č. 474 P. U. A. odbyvá své pravidelné schůze každou druhou neděli v měsíci ve 2 hod. odp. v síni J. V. Kašpara na jík. 13. ulici. Předseda John Yrák, 1241 So. 16th Str.; Spravedlnost Josef Krajiček; tajemnice sl. Antonie Triska, 1705 jík. 9. ul.; pokladnice Markéta Boudžeh, 1241 So. 16th Str.; praporečník M. Hoffman; Pravda Růžena Hruška; Mílosterství Antonie Byned; vnitřní stráž Anna Krajiček; venkovní stráž Josef Novák; vřbor majetku Mary Yrák, Mary Beran a Josef Dietrich.

Tábor Myrta, č. 922 B. N. A.

odbyvá své pravidelné schůze každé první čtvrtek v měsíci v síni J. V. Kašpara na jík. 19. ul. Vysloužilá praporečnická Kateřina Velechovská; praporečnická Anna Chleborádová; místopředsedkyně Antonie Novotná; tajemnice Fr. Soukupová, 1310 So. 12th Str.; pokladnice Marie Boukalová; kancelářka Josefa Řípová; maršálka Kateřina Adamová; vnitřní stráž Barbora Zikmundová; venkovní stráž Anna Pecková; vřbor majetku Františka Pecková, Kateřina Velechovská a Josefa Šlogrová.

Sbor Boleslava č. 60 J. C. D.

odbyvá své pravidelné schůze každou druhou neděli v měsíci ve 2 hod. odp. ledne v Národní Síni, 13. a William ul. Vysloužilá předsedkyně Anna Moravec, předsedka Anna Krejčí, 1411 So. 16th Str., náměstka Anna Vaněk, tajemnice Vincí Čermák, 1473 So. 16th Str., účetnice Marie Havlíček, 1255 So. 14th Str., pokladnice Barbora Hofmannová, dozorkyně Anna Miráčka.

Háj Martha č. 40 W. C.

odbyvá své pravidelné schůze každou čtvrť neděli v měsíci v Sokolovně, 2222 So. 13th Str. Vysloužilá předsedka Aloisie Vaňous; předsedka Barbora Boháček, 1916 jík. 8. ul.; místopředsedka Josefina Vavříčková, 2426 jík. 18. ul.; tajemnice Josefina Marek, 1907 jík. 3. ul.; pokladnice Marie Šrámek, 1614 jík. 8. ul.; praporečnická Aloisie Vaňous; vřbor majetku Marie Dorn; venkovní stráž Bar. Mathauser; vřbor majetku Teresie Pěšáková, Františka Pešek a Barbora Štěpánková; lékařský lékař Dr. Louis Svoboda.

Sbor Hvězda Nové Doby, č. 86 J. C. D.

odbyvá své pravidelné schůze každou třetí neděli v měsíci ve 2 hod. odp. ledne v Národní Síni, 13. a William ulice. Vysloužilá předsedka Marie Pátková; předsedka Anna Dudová; náměstka Marie Pecková; tajemnice Marie Engelthaler, 1456 William Str.; účetnice A. Polena Kunel, 1302 Garfield Str.; pokladnice Kateřina Šonka, 4018 So. 13th Str.; dozorkyně Marie Dolejš; vřbor majetku Anna Chláva, Marie Fousová, Emílie Chleborád; do velkovýborna Anna Dudová a Marie Pecková; do školní výborna Františka Krus a E. Milie Chleborád.

Těl. Jed. Sokol Omaha.

odbyvá své pravidelné schůze každou druhou středu v měsíci večer ve své místnosti č. 2222 So. 13th Str. K. W. Barto, starosta; A. Novák, místopředseda; Karel Špalek, tajemník; F. J. Křelák, účetník; Jos. Vrāns, pokladník.

Podp. Sokolky Týr č. 1.

odbyvájí své pravidelné schůze jednou měsíčně a sice každou čtvrť neděli v síni J. V. Kašpara. Předsedka Anna Pišta, 1910 So. 8th Str., místopředsedka Rosie David, tajemnice Anna Svojetek, 2332 So. 19th Str., účetnice Emílie Chleborád, 1502 William Str., pokladnice Anna Brodíl, dozorkyně Marie Hušáček, vřb. majetku: Anna Vaněk, Marie Trček et., Karolina Lhoták, účetní vřbor Marie Vašák, sl. Anna Svačinová; vřbor školní Anna Brodíl a Anna Pišta.

Tábor Nebraska Lips, č. 183 W. O. W.

odbyvá své schůze: Uvádějí každé první čtvrtek, obchodní každé třetí čtvrtek v měsíci v Sokolovně na jík. 13. ul. Vysloužilý konsul John Pospíchal et.; velcí konsul Josef Wolf; místo, konsul V. Dolejš; klerk John Pospíchal et.; praporečnický Rudolf Beran; vnitřní stráž John Hanžlíček; venkovní stráž Joe Kučera; vřbor majetku Jaz. Šip, R. Fibinger a Fred Šláma.

Tábor Nebraska, č. 4771 M. W. A.

odbyvá své pravidelné schůze každou prou a třetí středu v měsíci v 8. hod. večer v Sokolovně na jík. 13. ul. Vysloužilý konsul M. Votava; nová zrodilý konsul J. Brázdá; návodčí Fr. Pěchota; klerk J. R. Píala, 1718 So. 8th Str.; praporečnický Alois Kašpar; strážce J. A. Ondráček a Jan Adam; vřbor majetku na tři roky Josef Píala; lékaři Dr. Geo. Šimánek a Dr. Louis Svoboda.

Lože Jan Hus, č. 5 Bytřiv Pythia.

odbyvá pravidelné schůze druhý a čtvrtý čtvrtek v Sokolovně. Schůze zahájena jest přesně v 8 hodin večer. Vel. kancelář Anton Novák; místo-kancelář J. Svoboda; přelát R. F. Procházka; ceremoniář John Pospíchal; K. R. & S. Fred V. Šláma, 1940 So. 14th Str.; M. of F. O. Jelen, 1233 So. 14th Str.; pokladník Ed. Reich; zbrojmistr P. J. Břih; vnitřní stráž F. J. Křelák; venk. stráž František Brodíl.

SOUTH OMAHA.

Lože Praha, č. 328, A. O. U. W. Vysloužilý mistr práce Václav Suchý; mistr práce F. J. Fille; důvodcečlověk Šimon Oufada; dozorce J. Pešek; tajemník Jos. Smola, 106 No. 17th Str.; účetník Jan Peško, 110 No. 20th Str.; pokladník Jos. Zpěvák; praporečnický Pavlík; vnitřní stráž V. Šrámek; venkovní stráž Václav Prahel.